

Bruksela, dnia 20.5.2025 r.
COM(2025) 259 final

2025/0132 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające rozporządzenie (UE) 2024/1348 w odniesieniu do stosowania koncepcji
„bezpiecznego kraju trzeciego”**

{SWD(2025) 600 final}

UZASADNIENIE

KONTEKST WNIOSKU

• Kontekst i uzasadnienie wniosku

W art. 77 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej (2024/1348) („rozporządzenie w sprawie procedury azylowej”) zobowiązano Komisję do dokonania przeglądu koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego i w stosownych przypadkach zaproponowania ukierunkowanych zmian w terminie do dnia 12 czerwca 2025 r. Na tej podstawie Komisja przeprowadziła całościowy przegląd koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego.

W tym kontekście Komisja zbadała, czy prawo międzynarodowe (konwencja genewska z 1951 r. i europejska konwencja praw człowieka z 1950 r.) oraz prawo pierwotne UE, w tym Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, umożliwiają dalsze zmiany warunków stosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego i związanych z nią gwarancji prawnych w celu dalszego ułatwienia jej stosowania przez państwa członkowskie. Komisja wzięła również pod uwagę przedstawione na różnych forach doświadczenia i wyzwania państw członkowskich związane ze stosowaniem koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego oraz oceniła, czy zmiany wprowadzone rozporządzeniem w sprawie procedury azylowej już przyczyniły się do rozwiązania tych kwestii, czy też nadal istnieją luki w tym zakresie. Ponadto Komisja przeanalizowała odpowiednie orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej („TSUE”) i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka („ETPC”).

Koncepcję bezpiecznego kraju trzeciego, obecnie regulowaną w art. 33 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2013/32/UE w sprawie procedur azylowych („dyrektywa w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej”)¹, zmieniono w ramach paktu o migracji i azylu przyjętego w maju 2024 r.

Państwa członkowskie, które stosują koncepcję bezpiecznego kraju trzeciego, mogą odrzucić wnioski o udzielenie azylu jako niedopuszczalne bez sprawdzenia, czy dane osoby spełniają warunki przyznania im ochrony w UE. Koncepcję bezpiecznego kraju trzeciego można stosować w ramach procedury granicznej.

W rozporządzeniu w sprawie procedury azylowej 2024/1348 („rozporządzenie w sprawie procedury azylowej”)² wprowadzono kilka zmian do przepisów dotyczących koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego, mających na celu umożliwienie szerszego i bardziej elastycznego stosowania tej koncepcji. Zmiany te obejmują:

- Rozszerzenie kryteriów pozwalających na wskazanie państwa trzeciego jako „bezpiecznego”, w szczególności umożliwienie wskazania państw, które nie są stronami konwencji genewskiej, również jako bezpiecznych krajów trzecich, pod warunkiem że mogą one zapewnić „skuteczną ochronę”³.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (wersja przekształcona) (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 60).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1348 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ustanowienia wspólnej procedury ubiegania się o ochronę międzynarodową w Unii i uchylenia dyrektywy 2013/32/UE (Dz.U. L, 2024/1348, 22.5.2024).

³ W art. 57 ust. 2 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej zdefiniowano „skuteczną ochronę” jako obejmującą: prawo do pozostania do czasu rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony; odpowiedni poziom życia odpowiadający ogólnej sytuacji w danym państwie; dostęp do opieki zdrowotnej i edukacji na takich samych warunkach jak warunki obowiązujące obywateli danego państwa oraz skuteczną ochronę do czasu znalezienia trwałego rozwiązania.

- Wyraźne odniesienie do więzi rodzinnych i pobytu w państwie trzecim jako możliwych oznak związku (motyw 48 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej).
- Możliwość wskazania państwa trzeciego jako „bezpiecznego” z wyłączeniem konkretnych części jego terytorium lub łatwych do zidentyfikowania kategorii osób (motyw 46 i art. 59 ust. 2 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej).
- Wprowadzenie domniemania bezpieczeństwa w odniesieniu do państw trzecich, z którymi UE zawarła umowę w sprawie bezpiecznego kraju trzeciego na podstawie art. 218 TFUE (art. 59 ust. 7 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej).
- Wprowadzenie możliwości przyjęcia wspólnych wykazów bezpiecznych krajów trzecich wskazanych na poziomie UE, bez wykluczania możliwości wskazania przez państwa członkowskie dodatkowych bezpiecznych krajów trzecich na poziomie krajowym (motyw 81 oraz art. 60, 63 i 64 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej).

Nowe przepisy będą miały zastosowanie od czerwca 2026 r. W odniesieniu do art. 59 ust. 2 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej, dotyczącego możliwości wskazania państwa trzeciego jako „bezpiecznego” z wyłączeniem poszczególnych terytoriów lub kategorii osób, Komisja zaproponowała ostatnio przyspieszenie jego stosowania⁴.

Parlament Europejski i Rada uznały, że nawet przed rozpoczęciem stosowania rozporządzenia w sprawie procedury azylowej konieczne mogą być dalsze zmiany legislacyjne. W związku z tym w art. 77 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej Komisję zobowiązuje się do dokonania przeglądu koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego do dnia 12 czerwca 2025 r. i zaproponowania w stosownych przypadkach ukierunkowanych zmian.

- **Przegląd koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego**

Komisja przyjęła całościowe podejście do przeglądu zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 77 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej⁵.

W ramach tego przeglądu Komisja przeanalizowała elementy związane z koncepcją bezpiecznego kraju trzeciego i jej stosowaniem zgodnie z rozporządzeniem w sprawie procedury azylowej. Obejmują one:

- 1) warunki, jakie musi spełnić państwo trzecie, aby mogło zostać uznane za „bezpieczne”, jak określono w art. 59 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej. Zasadniczo nie powinno istnieć ryzyko prześladowań ani ryzyko doznania poważnej krzywdy w tym państwie trzecim; musi istnieć możliwość złożenia wniosku o **skuteczną ochronę** oraz – jeśli spełnione są warunki – jej uzyskania, zgodnie z definicją zawartą w art. 57 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej; należy również przestrzegać zasady *non-refoulement*;
- 2) istnienie **związku** między osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową a państwem trzecim, co oznacza, że musi istnieć związek między osobą ubiegającą się o azyl a bezpiecznym krajem trzecim, który to związek sprawia, że jej przekazanie do tego bezpiecznego kraju trzeciego jest uzasadnione;

⁴ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2024/1348 w odniesieniu do ustanowienia wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia na poziomie Unii, COM(2025) 186 final z dnia 16.4.2025.

⁵ Dokument roboczy służb Komisji SWD(2025) 600 DG HOME powiązany z wnioskiem dotyczącym bezpiecznych krajów trzecich.

- 3) **gwarancje sprawiedliwości proceduralnej** ustanowione w rozporządzeniu w sprawie procedury azylowej, których muszą przestrzegać państwa członkowskie stosujące tę koncepcję, w szczególności indywidualna ocena w poszczególnych przypadkach, czy dany kraj jest bezpieczny dla każdej zainteresowanej osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, a także możliwość zakwestionowania przez tę osobę przed sądem zarówno istnienia związku z danym państwem trzecim, jak i faktu, że państwo to byłoby bezpieczne, biorąc pod uwagę jej szczególne okoliczności (możliwość obalenia domniemania bezpieczeństwa), oraz automatyczny skutek zawieszający odwołania.

W wyniku tego przeglądu i po przeprowadzeniu dokładnej analizy Komisja stwierdziła, że istnieje możliwość zmiany kryterium związku, ponieważ nie jest ono wymogiem wynikającym z prawa międzynarodowego, oraz automatycznego skutku zawieszającego odwołania. Komisja stwierdziła jednak, że nie ma możliwości zmiany kryteriów dotyczących „bezpieczeństwa” państwa trzeciego, ponieważ są one już zgodne z minimalnymi normami wymaganymi na mocy prawa międzynarodowego⁶. Inne aspekty związane ze sprawiedliwością proceduralną, w tym indywidualna ocena, stanowią wymogi wynikające z prawa UE i prawa międzynarodowego oraz orzecznictwa i mają zasadnicze znaczenie dla ochrony osób fizycznych przed *refoulement* oraz zachowania ich praw podstawowych. Ze względu na wiążący charakter tych gwarancji na gruncie prawa UE i prawa międzynarodowego muszą one pozostać w mocy⁷.

W związku z tym określono następujące dwa elementy na potrzeby ukierunkowanej zmiany rozporządzenia w sprawie procedury azylowej:

- a) wymóg istnienia związku między osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową a państwem trzecim (**kryterium związku**) oraz
- b) **skutek zawieszający odwołania** od decyzji w sprawie niedopuszczalności wniosku na podstawie koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego.

Zainteresowane strony wskazały na różne korzyści i zagrożenia związane z każdym rozwiązaniem alternatywnym, jak podsumowano w sekcji „Konsultacje z zainteresowanymi stronami” poniżej.

⁶ Zgodnie z motywem 46 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej skuteczna ochrona oznacza „dostęp do środków utrzymania wystarczających do zachowania odpowiedniego poziomu życia w odniesieniu do ogólnej sytuacji w przyjmującym państwie trzecim, do opieki zdrowotnej i podstawowego leczenia chorób oraz do edukacji na warunkach ogólnie przewidzianych w tym państwie trzecim”. Ponadto, zgodnie z motywem 51, „dostęp do środków utrzymania wystarczających do zachowania odpowiedniego poziomu życia należy rozumieć jako dostęp do żywności, odzieży, zakwaterowania lub schronienia oraz prawo do podejmowania pracy zarobkowej, na przykład poprzez dostęp do rynku pracy, na warunkach nie mniej korzystnych niż warunki ogólnie obowiązujące cudzoziemców w państwie trzecim w tych samych okolicznościach”. Wymogi te są zasadniczo równoważne z wymogami określonymi w konwencji genewskiej z 1951 r. w odniesieniu do uchodźców legalnie przebywających na terytorium danego państwa: prawo do podejmowania pracy zarobkowej (art. 17 konwencji genewskiej), do mieszkania (art. 21) i do podejmowania pracy na własny rachunek (art. 18) powinno być przyznawane na warunkach równie korzystnych jak warunki obowiązujące obywateli państw trzecich przebywających legalnie w danym państwie; prawo dostępu do edukacji (art. 22) oraz do ubezpieczenia społecznego i świadczeń społecznych (art. 24) powinno być przyznawane na takich samych warunkach jak warunki obowiązujące obywateli danego państwa.

⁷ Zob. sekcja 3 dokumentu roboczego służb Komisji SWD(2025) 600 DG HOME powiązanego z wnioskiem dotyczącym koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego.

A. Kryterium związku

W ramach przeglądu dokonanego przez Komisję stwierdzono, że niewiązący charakter kryterium związku w prawie międzynarodowym pozwala na zmianę. Był to również element koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego w rozumieniu rozporządzenia w sprawie procedury azylowej, który znaczna większość państw członkowskich uznała za mający największy wpływ na ułatwienie stosowania tej koncepcji. Na tej podstawie Komisja zidentyfikowała i oceniła trzy rozwiązania alternatywne na potrzeby zmiany kryterium związku w kontekście rozporządzenia w sprawie procedury azylowej⁸.

(1) *Usunięcie kryterium związku jako obowiązkowego wymogu wynikającego z prawa UE*

Z uwagi na fakt, że kryterium związku nie jest wymagane na mocy prawa międzynarodowego, jednym z rozważanych rozwiązań alternatywnych było zniesienie jego obowiązkowego charakteru wynikającego z prawa UE i umożliwienie w ten sposób państwom członkowskim – przy stosowaniu koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego – podjęcie decyzji, czy stosować to kryterium, oraz w jaki sposób zdefiniować je w prawie krajowym.

To rozwiązanie alternatywne ułatwiłoby państwom członkowskim stosowanie koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego przez potencjalne zwiększenie liczby osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, do których koncepcja ta mogłaby mieć zastosowanie, rozszerzenie puli państw trzecich, z którymi można by współpracować przy jej stosowaniu, a także zniesienie obowiązku wykazywania istnienia związku z danym bezpiecznym krajem trzecim. Zmniejszyłoby to obciążenie administracyjne i zwiększyłoby skuteczność rozpatrywania wniosków o udzielenie azylu. Mogłoby to również przyczynić się do lepszego podziału odpowiedzialności i ewentualnego rozszerzenia globalnego obszaru objętego ochroną. To rozwiązanie alternatywne należy stosować zgodnie z Kartą praw podstawowych UE, w tym z poszanowaniem praw dziecka.

Rozwiązanie to obejmowało również możliwość wykluczenia określonych grup osób ubiegających się o ochronę międzynarodową wymagających szczególnego traktowania lub wprowadzenia szczególnych środków zapobiegających ucieczkom (np. domniemanie ryzyka ucieczki przy stosowaniu koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego lub wprowadzenie nowej przesłanki zastosowania detencji w dyrektywie w sprawie warunków przyjmowania). Rozwiązanie to obejmowało również możliwość zawierania umów lub uzgodnień z państwami trzecimi wymagających rozpatrzenia zasadności wniosków o skuteczną ochronę złożonych przez osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, których wniosek odrzucono jako niedopuszczalny, w świetle koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego.

Elementy te stanowią część niniejszego wniosku ustawodawczego.

(2) *Uznanie tranzytu za wystarczające kryterium*

Drugim rozwiązaniem alternatywnym było uznanie, że sam tranzyt osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową przez bezpieczny kraj trzeci stanowi wystarczające kryterium do zastosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego wobec danej osoby.

Uwzględnienie tranzytu jako kryterium zapewniłoby dodatkowy obiektywny związek między osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową a bezpiecznym krajem trzecim, ponieważ uzasadnione jest oczekiwanie, że osoba ta mogłaby wystąpić z wnioskiem o ochronę w bezpiecznym kraju trzecim, przez który przejechała tranzytem. Interpretacja ta jest zgodna

⁸ Zob. sekcja 4 dokumentu roboczego służb Komisji SWD(2025) 600 DG HOME powiązanego z wnioskiem dotyczącym koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego.

z podejściem przyjętym przez Komisję we wniosku z 2016 r. dotyczącym rozporządzenia w sprawie procedury azylowej⁹, w którym Komisja uznała, że tranzyt przez bezpieczny kraj trzeciego może wystarczyć do zastosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego. Uznanie tranzytu za ważny obiektywny związek ułatwia stosowanie tej koncepcji i potencjalnie rozszerza zakres państw trzecich, z którymi państwa członkowskie mogą współpracować w dziedzinie azylu. Obowiązek wykazania takiego tranzytu będzie spoczywał na właściwych organach rozstrzygających państw członkowskich.

Rozważano możliwość wprowadzenia szczególnego wrzuszalnego domniemania tranzytu, zgodnie z którym można by przyjąć, że osoba przybywająca nielegalnie na terytorium UE i niebędąca w stanie wykazać bezpośredniej trasy przybycia musiała przejechać tranzytem przez co najmniej jedno państwo trzecie. Stwierdzono jednak, że wprowadzenie domniemania wrzuszalnego zwiększyłoby liczbę podstaw umożliwiających wszczęcie postępowania sądowego, co byłoby sprzeczne z zamierzonym uproszczeniem stosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego. Z tego powodu odrzucono możliwość wprowadzenia domniemania wrzuszalnego.

(3) *Zdefiniowanie kryterium związku w rozporządzeniu w sprawie procedury azylowej, ale nadanie mu bardziej elastycznego charakteru (obejmującego również tranzyt)*

Trzecim rozwiązaniem alternatywnym było zdefiniowanie, ewentualnie w połączeniu z wytycznymi, „związku” w prawie UE w taki sposób, aby za wystarczające powiązania – oprócz tranzytu – uznać także więzi kulturowe lub znajomość języka.

Rozwiązanie to mogłoby poszerzyć pulę potencjalnych bezpiecznych krajów trzecich, ponieważ wykraczałoby poza państwa trzecie znajdujące się na trasie do UE, i ułatwiłoby jednocześnie współpracę z danym państwem trzecim i przyczyniłoby się do lepszego podziału odpowiedzialności. Ponadto mogłoby ułatwić integrację osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową po przeniesieniu oraz zwiększyłoby tym samym trwałość tego przeniesienia. Ciężar udowodnienia związku spoczywałby jednak zawsze na organach rozstrzygających państw członkowskich. W związku z tym uznano, że rozwiązanie to nie przynosi pożądanego skutku polegającego na uproszczeniu stosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego.

B. Zawieszający skutek odwołania

Komisja przeanalizowała również, czy możliwe jest uproszczenie postępowań odwoławczych dotyczących stosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego przez rezygnację z automatycznego zawieszającego skutku odwołań od decyzji w sprawie niedopuszczalności i zastąpienie go nieautomatycznym.

Kwestia tego, czy odwołanie od zastosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego ma automatyczny skutek zawieszający, jest szczególnie istotna w przypadkach decyzji w sprawie niedopuszczalności opartych na tej koncepcji, gdyż wówczas nie rozpatruje się zasadności wniosku. Charakter zagrożonych praw podstawowych, a zwłaszcza ryzyko *refoulement*, sprawia, że zagwarantowanie skutku zawieszającego odwołania w rozporządzeniu w sprawie procedury azylowej jest szczególnie ważne. Niektóre państwa członkowskie, Biuro UNHCR i społeczeństwo obywatelskie wskazały te zagrożenia podczas procesu konsultacji.

Niemniej jednak usunięcie automatycznego zawieszającego skutku odwołania mogłoby przyczynić się do zmniejszenia opóźnień proceduralnych w stosowaniu koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego oraz zapobiec potencjalnym nadużyciom możliwości odwołania

⁹ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólną procedurę ubiegania się o ochronę międzynarodową w Unii i uchylającego dyrektywę 2013/32/UE, COM(2016) 0467 final – 2016/0224(COD).

się przez osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, przy jednoczesnym utrzymaniu ochrony ich praw podstawowych przez umożliwienie im złożenia wniosku o zastosowanie skutku zawieszającego. Ponadto aby zapewnić ochronę praw osób ubiegających się o ochronę międzynarodową przed ryzykiem *refoulement*, decyzja nakazująca powrót wydana zgodnie z art. 37 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej ma automatyczny skutek zawieszający w odniesieniu do decyzji w sprawie niedopuszczalności, jeżeli istnieje ryzyko naruszenia zasady *non-refoulement*. Powinno to zagwarantować, że osoby te nie zostaną przekazane do państwa trzeciego, jeżeli istnieje w nim ryzyko *refoulement*, ryzyko doznania poważnej krzywdy bądź nieludzkiego lub poniżającego traktowania.

Wnioski z przeglądu

Komisja starannie rozważyła zalety i wady każdego rozwiązania alternatywnego w odniesieniu do zmiany przepisów rozporządzenia w sprawie procedury azylowej dotyczących stosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego. W efekcie Komisja uważa, że pożądaną elastyczność oraz ułatwienie stosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego przez państwa członkowskie najprawdopodobniej zapewni **połączenie środków**, przy jednoczesnym zachowaniu podstawowych gwarancji, ochronie praw podstawowych i rozwianiu obaw wyrażonych przez niektóre zainteresowane strony, co znalazło odzwierciedlenie w niniejszym wniosku.

Niniejszy wniosek zezwalałby zatem państwom członkowskim na stosowanie koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego, ale nie nakładał na nie takiego wymogu, wówczas, gdy (i) istnieje związek między osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową a danym bezpiecznym krajem trzecim, lub (ii) osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przejechała tranzytem przez bezpieczny kraj trzecim, lub (iii) w przypadku braku związku lub tranzytu, gdy zawarto umowę lub uzgodnienie z bezpiecznym krajem trzecim wymagające zbadania zasadności wniosków o skuteczną ochronę złożonych przez osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową objętych tą umową lub tym uzgodnieniem. Ostatni wariant nie powinien mieć zastosowania do małoletnich bez opieki, w przypadku których zawsze wymagane byłoby stwierdzenie związku lub tranzytu. Państwa członkowskie powinny również zapewnić, aby we wszystkich decyzjach dotyczących małoletnich pierwszorzędne znaczenie miał najlepszy interes dziecka.

Uproszczono również postępowania odwoławcze dotyczące stosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego przez zaproponowanie nieautomatycznego skutku zawieszającego odwołań od decyzji w sprawie niedopuszczalności wniosku podjętych na podstawie tej koncepcji.

- **Cele wniosku**

Głównym celem niniejszego wniosku jest dokonanie ukierunkowanej zmiany rozporządzenia 2024/1348 w sprawie procedury azylowej, aby ułatwić stosowanie koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek opracowano na podstawie art. 77 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej, w którym Komisji powierzono zadanie dokonania przeglądu koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego do dnia 12 czerwca 2025 r. i zaproponowania w stosownych przypadkach ukierunkowanych zmian. Jest on w pełni zgodny z celami rozporządzenia w sprawie procedury azylowej, przyjętego 14 maja 2024 r. Jest on również zgodny z innymi instrumentami prawnymi przyjętymi w związku z paktem o migracji i azylu, w szczególności z rozporządzeniem w sprawie kwalifikowania, wersją przekształconą dyrektywy w sprawie

warunków przyjmowania, rozporządzeniem w sprawie zarządzania azylem i migracją, rozporządzeniem w sprawie kontroli przesiewowej i rozporządzeniem Eurodac.

Ponadto wniosek dotyczący zmiany koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego jest spójny z wnioskiem dotyczącym rozporządzenia w sprawie systemu powrotów¹⁰ w zakresie, w jakim rozporządzenie to rozszerza zakres unijnych przepisów dotyczących powrotów, tak aby obejmowały one również powroty przeprowadzane na podstawie koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego, i utrzymuje gwarancje dla osób powracających dostępne (już) na mocy unijnych przepisów dotyczących powrotów, Karty praw podstawowych UE i europejskiej konwencji praw człowieka w odniesieniu do poszanowania zasady *non-refoulement*.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejszy wniosek jest spójny z kompleksowym, długoterminowym podejściem do skuteczniejszego i spójniejszego zarządzania migracją, określonym w pakcie o migracji i azylu, obejmującym między innymi umieszczenie migracji w centrum stosunków partnerskich i współpracy z państwami trzecimi. Z tej perspektywy oraz biorąc pod uwagę cel wniosku, jakim jest zagwarantowanie prawa do ubiegania się o azyl, a także przestrzeganie praw podstawowych uchodźców, osób ubiegających się o azyl i migrantów niezależnie od ich statusu, wniosek jest zgodny z zobowiązaniem UE do realizacji celów Globalnego porozumienia w sprawie uchodźców.

Wniosek wspiera ogólne cele paktu, w szczególności cel, jakim jest zwiększenie skuteczności rozpatrywania wniosków o udzielenie azylu w UE oraz znalezienie rozwiązań umożliwiających współpracę i współdzielenie obciążeń z państwami trzecimi.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawę prawną wniosku stanowi art. 78 ust. 2 lit. d) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

- **Zmienna geometria**

Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i do TFUE, Irlandia nie uczestniczy w przyjmowaniu środków i nie jest związana żadnym środkiem przyjętym na podstawie części trzeciej tytuł V TFUE, co obejmuje środki ustanawiające wspólny europejski system azylowy. Zgodnie z art. 3 tego protokołu Irlandia może jednak podjąć decyzję o uczestniczeniu w przyjęciu i stosowaniu takich środków. Irlandia powiadomiła o chęci uczestniczenia w przyjęciu rozporządzenia w sprawie procedury azylowej. Może również uczestniczyć w przyjęciu i stosowaniu niniejszego wniosku, który zmienia rozporządzenie w sprawie procedury azylowej, zgodnie z art. 3 i 4a protokołu nr 21.

Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.

¹⁰ COM(2025) 101 final.

- **Pomocniczość**

Celem niniejszego wniosku jest wprowadzenie ukierunkowanej zmiany do rozporządzenia w sprawie procedury azylowej mającej na celu zwiększenie elastyczności stosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego przez państwa członkowskie. We wniosku utrzymano fakultatywny charakter stosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego.

Nowe procedury powinny rządzić się tymi samymi zasadami, bez względu na państwo członkowskie, które je stosuje, aby zapewnić równe traktowanie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, objętych tymi procedurami, a także jasność i pewność prawa. Państwa członkowskie działające samodzielnie mogłyby ponadto tworzyć zachęty do niedozwolonego przemieszczania się z jednego państwa członkowskiego do drugiego, w zależności od tego, czy i w jaki sposób stosują koncepcję bezpiecznego kraju trzeciego, lub utrudniać przekazywanie osób na podstawie rozporządzenia dublińskiego ze względu na rozbieżne stosowanie tej koncepcji.

Cele niniejszego wniosku nie mogą zostać osiągnięte przez państwa członkowskie działające samodzielnie. Cel, jakim jest usunięcie niektórych przeszkód w skutecznym stosowaniu koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego, wymaga unijnych ram, które są niezbędne do zapewnienia konsekwentnego i spójnego stosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego we wszystkich państwach członkowskich. Unia musi zatem działać i może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej.

- **Proporcjonalność**

Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej niniejszy wniosek dotyczący ukierunkowanej zmiany rozporządzenia 2024/1348 w sprawie procedury azylowej nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia jego celów, a mianowicie zapewnienia państwu członkowskim większej elastyczności w stosowaniu koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego zgodnie z prawem międzynarodowym i przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych zapisanych w Karcie praw podstawowych UE oraz europejskiej konwencji praw człowieka.

- **Wybór instrumentu**

Wybrany instrumentem jest wniosek dotyczący rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie procedury azylowej.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Gromadzenie wiedzy na temat wdrażania i stosowania obowiązującego prawodawstwa**

Na potrzeby przeglądu koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego Komisja przeanalizowała, czy na mocy prawa międzynarodowego (konwencji genewskiej z 1951 r. i europejskiej konwencji praw człowieka z 1950 r.) możliwe jest dokonanie dalszego przeglądu warunków stosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego i związanych z nią gwarancji prawnych w celu ułatwienia stosowania tej koncepcji w państwach członkowskich. Komisja wzięła również pod uwagę dotychczasowe doświadczenia państw członkowskich w stosowaniu koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego, w tym wyzwania napotkane podczas stosowania tej koncepcji, przedstawione na różnych forach. Komisja przeanalizowała też odpowiednie orzecznictwo TSUE i ETPC.

Jeżeli chodzi o informacje faktyczne dotyczące dotychczasowego stosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego przez państwa członkowskie UE, dostępne dane nie są zbyt dokładne, ale wskazują na to, że praktyki były w najlepszym razie niejednolite¹¹. W trzech państwach członkowskich koncepcja bezpiecznego kraju trzeciego nie jest uregulowana przepisami krajowymi¹². Wszystkie pozostałe państwa członkowskie uwzględniły tę koncepcję w przepisach krajowych, jednak występują różnice w jej stosowaniu: pięć państw członkowskich przyjęło wykazy bezpiecznych krajów trzecich¹³, w dwunastu państwach członkowskich koncepcja ta jest stosowana jedynie w indywidualnych przypadkach¹⁴, a sześć państw członkowskich nie stosuje tej koncepcji w praktyce¹⁵.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W okresie od grudnia 2024 r. do lutego 2025 r. Komisja przeprowadziła konsultacje z państwami członkowskimi, Parlamentem Europejskim, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i Biurem UNHCR. Dyskusje dotyczyły kryterium związku i automatycznego skutku zawieszającego odwołań od decyzji w sprawie niedopuszczalności wniosku na podstawie koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego.

Dyskusje prowadzone z państwami członkowskimi odbywały się na różnych forach, w tym na forum Coreperu, Grupy Roboczej ds. Azylu, Strategicznego Komitetu ds. Imigracji, Granic i Azylu (SCIFA), oraz podczas nieformalnych konsultacji zorganizowanych przez Komisję w dniach 27 stycznia i 27 lutego 2025 r. Dyskusje z posłami do Parlamentu Europejskiego odbyły się 18 lutego, a z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego 19 lutego 2025 r.

W toku tej wymiany znaczna większość **państw członkowskich** wyraziła poparcie dla przeglądu koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego i opowiedziała się za ukierunkowaną zmianą rozporządzenia w sprawie procedury azylowej w celu usunięcia kryterium związku i automatycznego skutku zawieszającego odwołań, postrzegając te zmiany jako sposób na zwiększenie efektywności, zapewnienie większej elastyczności w zarządzaniu wnioskami o udzielenie azylu, zwłaszcza w czasach nieproporcjonalnej presji migracyjnej, oraz zmniejszenie obciążeń administracyjnych. Mniejszość państw członkowskich była przeciwna zniesieniu wymogu stosowania kryterium związku i opowiadała się za elastyczną definicją związku.

Państwa członkowskie popierające usunięcie kryterium związku jako obowiązkowego wymogu podkreśliły, że rozszerzyłoby to potencjalny zakres osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które kwalifikują się do objęcia koncepcją bezpiecznego kraju trzeciego, i umożliwiłoby tym samym uwzględnienie większej liczby osób ubiegających się o azyl w tych ramach. Twierdziły one, że zmiana ta zapewniłaby również większą elastyczność we współpracy z państwami trzecimi i ułatwiłaby tworzenie nowych partnerstw. Stwierdziły również, że dzięki zniesieniu tego wymogu państwa członkowskie byłyby w stanie

¹¹ Zob. na przykład EUAA (2022): [Applying the Concept of Safe Countries in the Asylum Procedure](#) [Stosowanie koncepcji bezpiecznych krajów w procedurze azylowej]; Osso, B., „Unpacking the Safe Third Country Concept in the European Union: Border, Legal Spaces, and Asylum in the Shadow of Externalisation” [Analiza koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego w Unii Europejskiej: granice, przestrzeń prawne i azyl w cieniu ekstermalizacji], *International Journal of Refugee Law*, t. 35(3), październik 2023. Thym, D., „Expert Opinion on Legal Requirements for Safe Third Countries in Asylum Law and Practical Implementation Options” [Opinia eksperta na temat wymogów prawnych dotyczących bezpiecznych krajów trzecich w prawie azylowym oraz praktycznych możliwości ich wdrożenia], kwiecień 2024.

¹² FR, IT, PL.

¹³ BG, EE, DE, EL, HU.

¹⁴ AT, BE, CY, DK, FI, HR, IE, LV, LT, MT, NL, SE.

¹⁵ CZ, PT, RO, SK, SI, ES.

skuteczniej reagować na presję migracyjną i kryzysy migracyjne. Państwa te wskazały również na potencjalny przyrost wydajności, argumentując, że zniesienie kryterium związku usprawniłoby rozpatrywanie wniosków, zmniejszyłoby obciążenia administracyjne dla organów krajowych (ponieważ nie byłoby obowiązku udowadniania związku) oraz przyspieszyłoby proces decyzyjny.

Państwa członkowskie, które nie popierają usunięcia wymogu stosowania kryterium związku, ostrzegały, że jego usunięcie mogłoby utrudnić integrację osób w bezpiecznych krajach trzecich i nawiązywanie partnerstw z państwami trzecimi, zwiększyć ryzyko nielegalnej migracji z powrotem do UE z bezpiecznych krajów trzecich oraz ryzyko pozostawienia osób bez więzi lub gwarantowanej ochrony w danym bezpiecznym kraju trzecim. W UE może to również zwiększyć ryzyko postępowań sądowych i wtórnych przepływów osób ubiegających się o azyl do państw członkowskich, w których koncepcja bezpiecznego kraju trzeciego nie jest stosowana bądź jest stosowana wraz z wymogiem dotyczącym związku. Niektóre państwa ostrzegały, że sądy krajowe mogą zawiesić przekazywanie osób na podstawie rozporządzenia dublińskiego do państw członkowskich, jeżeli uznają, że koncepcja bezpiecznego kraju trzeciego jest stosowana zbyt pobłażliwie lub nieprawidłowo, ponieważ to właśnie kryterium związku zapewniało gwarancję. Niektóre państwa członkowskie podkreśliły również potrzebę zapewnienia zgodności z prawem międzynarodowym i prawem praw człowieka, ochrony osób ubiegających się o ochronę międzynarodową wymagających szczególnego traktowania, unikania przenoszenia odpowiedzialności na państwa trzecie oraz zagwarantowania realistycznego wdrożenia.

Kilka państw członkowskich zauważyło również, że stosowanie koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego może zwiększyć ryzyko ucieczki osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, wobec których stosuje się tę koncepcję. Większość państw członkowskich uznała, że aby zaradzić temu ryzyku, przepisy przewidziane w dyrektywie w sprawie warunków przyjmowania, takie jak art. 9 (ograniczenia swobody przemieszczania się) i art. 10 (detencja), są wystarczające, niemniej kilka państw członkowskich zaproponowało rozważenie ewentualnych zmian, a jedno państwo dodanie motywu.

Konsultacje z posłami do **Parlamentu Europejskiego** ujawniły istotne rozbieżności poglądów. Niektórzy posłowie poparli usunięcie kryterium związku i usunięcie automatycznego skutku zawieszającego odwołań, argumentując, że zmiany te poprawiłyby skuteczność i ograniczyłyby wtórne przepływy. Inni posłowie sprzeciwili się obu propozycjom, ostrzegając, że brak kryterium związku może utrudnić integrację w państwie trzecim, zwiększyć wtórne przepływy oraz pozostawić osoby przekazane do państwa trzeciego bez ochrony, a zarazem podkreślili znaczenie ochrony prawa danej osoby do azylu w UE i zapewnienia długoterminowej trwałości przekazania osób. Wyrażono ponadto obawy dotyczące ryzyka zwiększenia liczby postępowań sądowych i potencjalnego ryzyka *refoulement* w przypadku usunięcia skutku zawieszającego odwołań. Argumentowano również, że nadal należy koncentrować się na wdrażaniu paktu, a nie na wprowadzaniu zmian, które mogłyby zakłócić jego starannie wynegocjowaną równowagę. Niektórzy posłowie zauważyli, że wszelkim zmianom koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego muszą towarzyszyć solidne uzgodnienia dotyczące współpracy z państwami trzecimi, co gwarantowałoby również osobom przekazanym dostęp do skutecznej ochrony.

Organizacje społeczeństwa obywatelskiego zasadniczo sprzeciwiły się przeglądowi koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego i podkreśliły szereg kluczowych obaw dotyczących praktycznego wdrażania tej koncepcji. Ostrzegły, że może to prowadzić do zwiększenia liczby postępowań sądowych, interwencji sądowych i obciążeń administracyjnych, a jednocześnie negatywnie wpłynąć na system dubliński i współpracę z państwami trzecimi. Kolejnym kluczowym problemem był wpływ na osoby ubiegające się o ochronę

międzynarodową wymagające szczególnego traktowania, w związku z czym postulowano, aby kryterium związku pozostało obowiązkowe dla tej grupy.

Biuro UNHCR, które przyznało wprawdzie, że kryterium związku nie jest wymogiem na mocy prawa międzynarodowego, powtórzyło swoje zastrzeżenia co do jego usunięcia, w tym obawy dotyczące długoterminowej trwałości przekazania osób w przypadku braku związku oraz ryzyko, że sytuacja prawna osób przekazanych może pozostać niejasna ze względu na ewentualne późniejsze odrzucenie wniosków o ochronę również w bezpiecznym kraju trzecim. Biuro UNHCR podkreśliło potrzebę zapewnienia solidnych dodatkowych gwarancji w przypadku usunięcia kryterium związku. Biuro UNHCR wyraziło także pewne obawy związane z koncepcją bezpiecznego kraju trzeciego, ale niezwiązane bezpośrednio z proponowanymi zmianami.

Jeżeli chodzi o **skutek zawieszający odwołań**, większość państw członkowskich i niektórzy posłowie do Parlamentu Europejskiego poparli wariant dotyczący nieautomatycznego skutku zawieszającego. Argumentowali, że usunięcie automatycznego skutku zawieszającego mogłoby zmniejszyć opóźnienia proceduralne, i wskazali, że byłoby to zgodne z krótkim czasem trwania procedur przyspieszonych i granicznych przewidzianych w obowiązującym rozporządzeniu w sprawie procedury azylowej. Ponadto wyeliminowanie automatycznego skutku zawieszającego mogłoby zmniejszyć obciążenia finansowe związane z zapewnianiem warunków przyjmowania osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową, których wnioski są rozpatrywane. Twierdzili również, że środek ten mógłby zapobiec nadużywaniu możliwości odwołania się przez osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, które starają się opóźnić swoje wydalenie, a także mógłby pomóc w ograniczeniu ryzyka ucieczki i wtórnych przepływów.

Kilka państw członkowskich, niektórzy posłowie do Parlamentu Europejskiego, Biuro UNHCR i organizacje społeczeństwa obywatelskiego wyrazili obawy dotyczące usunięcia automatycznego skutku zawieszającego. Ich zdaniem taka zmiana mogłaby znacznie zwiększyć obciążenie pracą sądów apelacyjnych; ostrzegali oni też przed potencjalnym ryzykiem *refoulement*. Biuro UNHCR uznało, że usunięcie automatycznego skutku zawieszającego mogłoby zwiększyć ryzyko detencji w trakcie postępowań odwoławczych, a nawet gdyby decyzja nakazująca powrót zachowała skutek zawieszający, istniałoby znaczne ryzyko bezprawnego przekazania zagrożonych osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, jak również że nawet automatyczne zawieszenie środka polegającego na wydaleniu mogłoby nie zapewnić skutecznego środka odwoławczego przeciwko odmowom udzielenia azylu na podstawie koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego.

- **Kształtowanie polityki opartej na dowodach**

W art. 77 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej Komisję wezwano do przeprowadzenia przeglądu koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego i w razie potrzeby do zaproponowania zmian legislacyjnych do czerwca 2025 r., a zatem przed rozpoczęciem stosowania rozporządzenia w sprawie procedury azylowej w czerwcu 2026 r.

W trakcie przeglądu koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego Komisja wzięła pod uwagę dotychczasowe doświadczenia państw członkowskich związane z jej stosowaniem, w tym przedstawione na różnych forach napotkane wyzwania. Komisja przeprowadziła również szeroko zakrojone konsultacje z zainteresowanymi stronami w celu zebrania dowodów. Komisja przeanalizowała też odpowiednie orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości UE i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

- **Prawa podstawowe**

Niniejszy wniosek nie narusza praw podstawowych i jest zgodny z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a także ze zobowiązaniami wynikającymi z prawa międzynarodowego, w szczególności Konwencji genewskiej dotyczącej statusu uchodźców, europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania oraz Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka.

Wniosek jest zgodny z art. 18 Karty praw podstawowych UE, w którym ustanowiono prawo do azylu w UE. Fakt, że umowa lub uzgodnienie z państwem trzecim wymaga zbadania zasadności wniosków o skuteczną ochronę złożonych przez osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową podlegające tej umowie lub temu uzgodnieniu, gwarantuje, że przekazana osoba otrzyma ochronę w bezpiecznym kraju trzecim, jeżeli kwalifikuje się do objęcia taką ochroną. Wniosek jest również zgodny z art. 24 Karty praw podstawowych UE, w którym ustanowiono prawo tej osoby do takiej ochrony i opieki, jaka jest konieczna dla jej dobra, a także obowiązek uwzględnienia przede wszystkim najlepszego interesu dziecka we wszystkich działaniach dotyczących dzieci. We wniosku zagwarantowano też, że każda osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową, wobec której w danym państwie członkowskim stosuje się koncepcję bezpiecznego kraju trzeciego, skorzysta w pełni ze wszystkich gwarancji proceduralnych przewidzianych w rozporządzeniu w sprawie procedury azylowej w kontekście postępowań w sprawie niedopuszczalności oraz odwołań od decyzji w sprawie niedopuszczalności, które z kolei są w pełni zgodne z art. 3 i 4 Protokołu 4 do europejskiej konwencji praw człowieka oraz z orzecznictwem ETPC dotyczącym tych praw.

Wniosek jest także spójny z obowiązkiem przestrzegania zasady *non-refoulement*, która jest gwarantowana w kontekście rozporządzenia w sprawie procedury azylowej i będzie nadal zapewniana nowymi przepisami dotyczącymi stosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego. Przy ocenie tego, czy państwo trzecie jest co do zasady „bezpieczne”, a w szczególności w odniesieniu do poszczególnych osób, w kontekście rozpatrywania dopuszczalności wniosku o udzielenie azylu opartego na koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego należy uwzględnić ryzyko *refoulement*. We wniosku stwierdzono, że skutki decyzji nakazującej powrót, powiązanej z decyzją w sprawie niedopuszczalności opartej na zastosowaniu koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego, wydanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej, zostają automatycznie zawieszane na czas rozpatrywania odwołania osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, która podnosi roszczenia związane z ryzykiem *refoulement*. We wniosku dotyczącym rozporządzenia w sprawie systemu powrotów potwierdzono tę gwarancję, która była już przewidziana w obowiązującej dyrektywie powrotowej.

We wniosku uwzględniono również szczególne potrzeby małoletnich bez opieki, a jego treść jest zgodna z polityką UE w zakresie ochrony praw dzieci. W przypadku małoletnich bez opieki stosowanie koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego oparte na istnieniu związku lub tranzytu uzupełnia gwarancje ustanowione już w rozporządzeniu w sprawie procedury azylowej. W przypadku gdy państwa członkowskie stosują tę koncepcję wobec małoletnich bez opieki, w rozporządzeniu w sprawie procedury azylowej już teraz wymaga się przeprowadzenia indywidualnej oceny z uwzględnieniem najlepszego interesu dziecka. W kontekście koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego ocena ta obejmuje sprawdzenie, czy w danym państwie trzecim wprowadzono odpowiednie rozwiązania mające na celu ochronę małoletniego bez opieki i zapewnienie mu wsparcia dostosowanego do jego szczególnych potrzeb oraz natychmiastowego dostępu do skutecznej ochrony. Małoletni bez opieki znajdują

się w sytuacji wymagającej szczególnego traktowania i potrzebują odpowiedniego wsparcia, które często mogą zapewniać podmioty prywatne w państwie przyjmującym.

Prawo do skutecznego środka odwoławczego jest odpowiednio zapewnione w przypadku zniesienia automatycznego skutku zawieszającego odwołania od decyzji w sprawie niedopuszczalności opartej na koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego, ponieważ osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową mają prawo wystąpić do sądu z wnioskiem o uznanie prawa do pozostania na czas rozpatrywania odwołania.

4. WPLYW NA BUDŻET

Niniejszy wniosek nie pociąga ze sobą obciążenia finansowego ani administracyjnego dla Unii. Nie ma zatem żadnego wpływu na budżet Unii. Niniejszy wniosek opracowano na podstawie rozporządzenia w sprawie procedury azylowej (2024/1348) („rozporządzenie w sprawie procedury azylowej”), którym wprowadzono szereg zmian do przepisów dotyczących koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego, i tym samym stanowi część paktu o migracji i azylu przyjętego w maju 2024 r., na który przewidziano już finansowanie. Stosowanie koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego nie jest nowością dla państw członkowskich, a wsparcie inwestycji niezbędnych do jej stosowania kwalifikuje się w ramach istniejącego Funduszu Azylu, Migracji i Integracji. Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu (EUAA), w ramach swoich mandatów, może wspierać państwa członkowskie w tym samym celu z wykorzystaniem swojego personelu.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Zgodnie z art. 75 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej państwa członkowskie są zobowiązane do opracowania krajowych planów wdrażania na podstawie wspólnego planu wdrażania opracowanego przez Komisję. Komisja musi ściśle monitorować wdrażanie tych planów krajowych. Po rozpoczęciu stosowania tekstów prawnych w ramach paktu Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu będzie monitorować stosowanie wspólnego europejskiego systemu azylowego pod względem operacyjnym i technicznym zgodnie z art. 14 rozporządzenia 2021/2303 ustanawiającego EUAA. Stosowanie koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego zostanie uwzględnione w monitorowaniu prowadzonym przez EUAA. Ponadto sprawozdania roczne, które Komisja musi przyjmować na mocy art. 9 rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją, muszą zawierać wyniki monitorowania prowadzonego przez EUAA.

Komisja musi uwzględnić te różne elementy przy ocenie tego, czy państwa członkowskie znajdują się pod presją migracyjną, są zagrożone taką presją lub stoją w obliczu znaczącej sytuacji migracyjnej. Mają one również znaczenie przy ustalaniu, czy w państwie członkowskim występują niedociągnięcia systemowe, które mogłyby mieć poważne negatywne konsekwencje dla funkcjonowania systemu dublińskiego.

Klauzula przejrzystości dodana w niniejszym wniosku, która zobowiązuje państwa członkowskie do informowania Komisji i innych państw członkowskich przed zawarciem umów lub uzgodnień z państwami trzecimi, umożliwi również Komisji uzyskanie pełnego obrazu wdrażania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Możliwości stosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego

Stosowanie kryterium związku, które nie jest wymagane na mocy prawa międzynarodowego, nie będzie już obowiązkowe w świetle prawa UE, co oznacza, że państwa członkowskie będą mogły samodzielnie zdecydować o jego stosowaniu.

Stosując koncepcję bezpiecznego kraju trzeciego, państwa członkowskie będą miały trzy możliwości:

- 1) stosować koncepcję bezpiecznego kraju trzeciego w przypadku istnienia związku określonego w prawie krajowym, zgodnie z parametrami określonymi w orzecznictwie TSUE i normami międzynarodowymi; *lub*
- 2) stosować koncepcję bezpiecznego kraju trzeciego przez uznanie tranzytu za wystarczające kryterium; *lub*
- 3) stosować koncepcję bezpiecznego kraju trzeciego na podstawie umowy lub uzgodnienia z państwem trzecim, w których wymaga się zbadania zasadności wniosków o skuteczną ochronę złożonych przez osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową i podlegające tej umowie lub temu uzgodnieniu. Nie będzie miało to zastosowania do małoletnich bez opieki.

Wymóg, zgodnie z którym w przypadku braku związku lub tranzytu koncepcję bezpiecznego kraju trzeciego należy stosować wyłącznie na podstawie umowy lub uzgodnienia z państwem trzecim, oznacza, że osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową mogłyby – w uzasadnionych przypadkach – uzyskać dostęp do procedury w bezpiecznych krajach trzecich i otrzymać skuteczną ochronę, bez uszczerbku dla decyzji państwa trzeciego dotyczącej spełnienia przez tę osobę warunków przyznania takiej ochrony.

Istnienie związku lub wcześniejszego tranzytu, które pozwala na ustanowienie związku z bezpiecznym krajem trzecim, będzie obowiązkowe podczas stosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego wobec małoletnich bez opieki. Wymóg ten zmniejsza ich narażenie na nieodpowiednią ochronę i izolację społeczną. Małoletni bez opieki wymagają szczególnego traktowania oraz dodatkowego wsparcia w sytuacjach, gdy ma do nich zastosowanie koncepcja bezpiecznego kraju trzeciego. Potwierdzają to przepisy art. 59 ust. 6 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej, zgodnie z którymi państwo trzecie może zostać uznane za bezpieczne dla małoletniego bez opieki tylko wtedy, gdy nie jest to sprzeczne z jego najlepszym interesem oraz gdy istnieją zapewnienia, że organy państw trzecich zajmą się małoletnim bez opieki oraz zapewnią mu natychmiastowe wsparcie i dostęp do skutecznej ochrony.

W ramach paktu o migracji i azylu ustanowiono bardziej zintegrowany wspólny system europejski, w którym decyzje podejmowane przez jedno państwo członkowskie mają wpływ na inne państwa członkowskie. System azylowy i migracyjny określony w pakcie opiera się na zaufaniu i obejmuje różne instrumenty zapewniające przejrzystość (np. monitorowanie kontroli przesiewowych i procedury granicznej, mechanizm monitorowania EUAA), które powinny mieć również zastosowanie do koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego. Z tego względu we wniosku wprowadza się klauzulę przejrzystości zobowiązującą państwa członkowskie do informowania Komisji i innych państw członkowskich przed zawarciem umów lub uzgodnień z bezpiecznymi krajami trzecimi. Pomogłoby to również państwom członkowskim i Komisji lepiej koordynować działania państw trzecich na rzecz zawierania umów lub uzgodnień oraz popierać kompleksowe podejście do zewnętrznego wymiaru migracji. Komisja mogłaby również monitorować, czy umowy lub uzgodnienia z państwami trzecimi spełniają warunki określone w rozporządzeniu w sprawie procedury azylowej.

Ponadto aby ograniczyć ryzyko związane z ucieczką z państw członkowskich stosujących koncepcję bezpiecznego kraju trzeciego do innych państw członkowskich, które jej nie stosują, państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzenia niezbędnych

środków zapobiegających niedozwolonemu przemieszczaniu się osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, wobec których stosuje się koncepcję bezpiecznego kraju trzeciego. Środki te mogą obejmować ograniczenie swobody przemieszczania się zgodnie z art. 9 dyrektywy (UE) 2024/1346 lub detencję danej osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową zgodnie z art. 10 tej dyrektywy w oczekiwaniu na ocenę dopuszczalności wniosku. W związku z tym przy stosowaniu tej koncepcji możliwe jest uznanie, że istnieje ryzyko ucieczki.

Nieautomatyczny skutek zawieszający odwołania od decyzji w sprawie niedopuszczalności wniosku podjętych na podstawie koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego

Aby zwiększyć skuteczność procedur, Komisja proponuje również nadanie odwołaniom od decyzji w sprawie niedopuszczalności nieautomatycznego skutku zawieszającego, bez uszczerbku dla odwołań od powiązanych decyzji nakazujących powrót, w przypadku gdy istnieje ryzyko naruszenia zasady *non-refoulement*. W tym celu w art. 68 ust. 3 lit. b) dodano podstawę kontroli niedopuszczalności opartą na zastosowaniu koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**zmieniające rozporządzenie (UE) 2024/1348 w odniesieniu do stosowania koncepcji „bezpiecznego kraju trzeciego”**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 78 ust. 2 lit. d),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinie Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

uwzględniając opinie Komitetu Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1348¹⁶ ustanowiono wspólną procedurę udzielania i pozbawienia ochrony międzynarodowej w Unii. Komisja dokonała przeglądu różnych elementów koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego, w tym kryteriów dotyczących bezpieczeństwa, sprawiedliwości proceduralnej i związku oraz przepisów dotyczących skutecznego środka zaskarżenia. W wyniku przeglądu stwierdzono, że można poprawić stosowanie koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego przy jednoczesnym zachowaniu gwarancji prawnych dla osób ubiegających się o ochronę międzynarodową oraz zapewnieniu poszanowania praw podstawowych.
- (2) Istnienie związku między osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową a bezpiecznym krajem trzecim nie jest wymagane na mocy międzynarodowego prawa uchodźczego, w szczególności konwencji genewskiej, ani prawa międzynarodowego praw człowieka, zwłaszcza europejskiej konwencji praw człowieka. W związku z tym państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego w przypadku, gdy nie można ustalić związku między osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową a danym bezpiecznym krajem trzecim, pod warunkiem że umowa lub uzgodnienie z danym państwem trzecim wymagają rozpatrzenia zasadności wniosków o skuteczną ochronę złożonych przez osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową podlegające tej umowie lub temu uzgodnieniu.
- (3) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego na podstawie związku między osobą ubiegającą się o ochronę

¹⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1348 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ustanowienia wspólnej procedury ubiegania się o ochronę międzynarodową w Unii i uchylenia dyrektywy 2013/32/UE (Dz.U. L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

międzynarodową a danym państwem trzecim, na podstawie którego udanie się do tego państwa byłoby rozsądne z punktu widzenia tej osoby.

- (4) Państwa członkowskie powinny mieć również możliwość stosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego wobec osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które przejeżdżały tranzytem przez terytorium państwa trzeciego przed wjazdem na terytorium Unii, ponieważ uzasadnione jest oczekiwanie, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową mogłaby wystąpić z wnioskiem o ochronę w bezpiecznym kraju trzecim, przez który przejechała tranzytem. Wcześniejszy tranzyt przez bezpieczny kraj trzeciego zapewnia obiektywny związek między osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową a danym państwem trzecim.
- (5) Ze względu na fakt, że małoletni bez opieki wymagają szczególnego traktowania z powodu potrzeby ukierunkowanego wsparcia koncepcja bezpiecznego kraju trzeciego powinna mieć zastosowanie do małoletnich bez opieki wyłącznie w przypadku, gdy można ustalić istnienie związku z danym państwem trzecim lub tranzytu przez to państwo oraz spełnione są warunki określone w art. 59 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1348. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby we wszystkich decyzjach dotyczących małoletnich uwzględniano przede wszystkim najlepszy interes dziecka.
- (6) Konieczne jest zwiększenie przejrzystości w odniesieniu do zawierania przez państwa członkowskie umów i uzgodnień z bezpiecznymi krajami trzecimi, aby wspierać państwa członkowskie i Komisję w przyjmowaniu kompleksowego podejścia do zewnętrznego wymiaru migracji oraz w koordynowaniu ich działań wobec państw trzecich w zakresie stosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego. Pozwoliłoby to również na monitorowanie, czy umowy lub uzgodnienia z państwami trzecimi spełniają warunki określone w niniejszym rozporządzeniu. Powinno to również umożliwić bardziej konsekwentne i spójne stosowanie koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego w całej Unii i przyczynić się do ogólnego prawidłowego funkcjonowania wspólnego europejskiego systemu azylowego. W tym celu państwa członkowskie powinny być zobowiązane do informowania Komisji i innych państw członkowskich przed zawarciem umów lub uzgodnień z państwami trzecimi.
- (7) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzenia niezbędnych środków w celu przeciwdziałania ryzyku ucieczki osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, wobec których stosuje się koncepcję bezpiecznego kraju trzeciego, w tym przez ograniczenie swobody przemieszczania się zgodnie z art. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1346¹⁷ lub detencję danej osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową zgodnie z art. 10 tej dyrektywy, w celu oceny dopuszczalności wniosków.
- (8) Aby zwiększyć skuteczność procedur, osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie powinna mieć automatycznego prawa do pozostania na terytorium danego państwa członkowskiego w celu złożenia odwołania od decyzji w sprawie niedopuszczalności podjętych na podstawie koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego. Niemniej jednak wykonanie odpowiedniej decyzji nakazującej powrót powinno zostać zawieszona na czas, w którym dana osoba może skorzystać z prawa do skutecznego środka zaskarżenia przed sądem pierwszej instancji, a także

¹⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1346 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową (Dz.U. L, 2024/1346, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

w przypadku wniesienia takiego odwołania – jeżeli istnieje ryzyko naruszenia zasady *non-refoulement*.

- (9) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, jakim jest zmiana warunków stosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego, nie może być osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i może zostać osiągnięty wyłącznie na szczeblu Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (10) [Zgodnie z art. 3 oraz art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Irlandia powiadomiła [pismem z dnia ... r.] o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego [aktu.]

LUB

[Zgodnie z art. 1 i 2 i art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego [aktu] i nie jest nim związana ani go nie stosuje.]

- (11) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (12) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2024/1348,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2024/1348 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 59 ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:
- a) lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) spełniony jest jeden z poniższych warunków:
- i) istnieje związek między osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową a danym państwem trzecim, na podstawie którego udanie się do tego państwa byłoby rozsądne z punktu widzenia tej osoby;
- ii) osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przejechała tranzytem przez dane państwo trzecie;
- iii) zawarto umowę lub uzgodnienie z danym państwem trzecim wymagające zbadania zasadności wniosków o skuteczną ochronę złożonych przez osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową podlegające tej umowie lub temu uzgodnieniu.”;

b) dodaje się dwa akapity w brzmieniu:

„Przy stosowaniu akapitu pierwszego lit. b) należy przede wszystkim uwzględnić najlepszy interes dziecka. Akapit pierwszy lit. b) pkt (iii) nie ma zastosowania, jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest małoletnim bez opieki.

Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie przed zawarciem umowy lub uzgodnienia, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b) pkt (iii).”;

2) art. 68 ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) decyzja o odrzuceniu wniosku jako niedopuszczalnego na podstawie art. 38 ust. 1 lit. a), b), d) lub e) lub art. 38 ust. 2, z wyjątkiem sytuacji, gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest małoletnim bez opieki podlegającym procedurze granicznej;”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH I CYFROWYCH REGULACJI

1.	STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY	3
1.1.	Tytuł wniosku/inicjatywy	3
1.2.	Obszary polityki, których dotyczy wnioski/inicjatywa	3
1.3.	Cel(e).....	3
1.3.1.	Cel(e) ogólny(-e).....	3
1.3.2.	Cel(e) szczegółowy(-e)	3
1.3.3.	Oczekiwane wyniki i wpływ	3
1.3.4.	Wskaźniki dotyczące realizacji celów	3
1.4.	Wniosek/inicjatywa dotyczy:	4
1.5.	Uzasadnienie wniosku/inicjatywy	4
1.5.1.	Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy	4
1.5.2.	Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tej sekcji „wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.	4
1.5.3.	Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań	4
1.5.4.	Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami	5
1.5.5.	Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym możliwości przegrupowania środków	5
1.6.	Czas trwania wniosku/inicjatywy i jego/jej wpływu finansowego	6
1.7.	Planowane metody wykonania budżetu	6
2.	ŚRODKI ZARZĄDZANIA	8
2.1.	Zasady nadzoru i sprawozdawczości	8
2.2.	System zarządzania i kontroli	8
2.2.1.	Uzasadnienie dla proponowanych metod wykonania budżetu, mechanizmów finansowania wykonania, sposobów dokonywania płatności i strategii kontroli	8
2.2.2.	Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia.....	8
2.2.3.	Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)	8
2.3.	Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom	9
3.	SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY.....	10

3.1.	Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wnioski/inicjatywa ma wpływ.....	10
3.2.	Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki	12
3.2.1.	Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne.....	12
3.2.1.1.	Środki z uchwalonego budżetu	12
3.2.1.2.	Środki z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel	17
3.2.2.	Szacowany produkt finansowany ze środków operacyjnych.....	22
3.2.3.	Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne.....	24
3.2.3.1.	Środki z uchwalonego budżetu	24
3.2.3.2.	Środki z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel	24
3.2.3.3.	Ogółem środki.....	24
3.2.4.	Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie	25
3.2.4.1.	Finansowane z uchwalonego budżetu	25
3.2.4.2.	Finansowane z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel	26
3.2.4.3.	Zapotrzebowanie na zasoby ludzkie ogółem	26
3.2.5.	Przegląd szacowanego wpływu na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi.....	28
3.2.6.	Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi	28
3.2.7.	Udział osób trzecich w finansowaniu	28
3.3.	Szacunkowy wpływ na dochody	29
4.	WYMIAR CYFROWY.....	29
4.1.	Wymogi cyfrowe.....	30
4.2.	Dane	30
4.3.	Rozwiązania cyfrowe	31
4.4.	Ocena interoperacyjności	31
4.5.	Środki wspierające cyfrowe wdrażanie.....	32

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2024/1348 w odniesieniu do stosowania koncepcji „bezpiecznego kraju trzeciego”.

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Azyl

1.3. Cel(e)

1.3.1. Cel(e) ogólny(-e)

Niniejszy wniosek stanowi odpowiedź na wymóg określony w rozporządzeniu w sprawie procedury azylowej 2024/1348, zgodnie z którym Komisja musi dokonać przeglądu koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego i w stosownych przypadkach zaproponować ukierunkowane zmiany w celu ułatwienia jej stosowania. Jego celem jest poprawa stosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego w unijnych ramach w dziedzinie azylu.

Zgodnie z paktem o migracji i azylu niniejszy wniosek wzmacnia opartą na partnerstwie współpracę z państwami trzecimi oraz zapewnia, aby umowy i uzgodnienia z bezpiecznymi krajami trzecimi były korzystne dla obu stron i zapewniały poszanowanie zasad podziału odpowiedzialności oraz pełne poszanowanie praw podstawowych. Dzięki zaspokojeniu potrzeb w zakresie ochrony i zapewnieniu zgodności z zobowiązaniami międzynarodowymi wniosek przyczynia się również do realizacji zobowiązań UE wynikających z Globalnego porozumienia w sprawie uchodźców.

1.3.2. Cel(e) szczegółowy(-e)

Cel szczegółowy nr 1

Pierwszym celem niniejszego wniosku jest wprowadzenie ukierunkowanych zmian w rozporządzeniu w sprawie procedury azylowej 2024/1348, aby ułatwić stosowanie koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego przez państwa członkowskie.

1.3.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

1. Poprawa jasności i spójności podczas stosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego.
2. Zapewnienie państwom członkowskim większej elastyczności w stosowaniu tej koncepcji, przy jednoczesnym zagwarantowaniu zgodności z międzynarodowymi zobowiązaniami i prawami podstawowymi.
3. Zwiększenie skuteczności procedur azylowych oraz ograniczenie presji na unijne systemy azylowe i ich nadużywania.

1.3.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

Wpływ zmian na następujące kwestie:

1. Liczba państw członkowskich stosujących koncepcję bezpiecznego kraju trzeciego (przy zastosowaniu kryterium związku, kryterium tranzytu lub na podstawie umowy lub uzgodnienia z bezpiecznymi krajami trzecimi).
2. Liczba wniosków o udzielenie azylu odrzuconych jako niedopuszczalne na podstawie koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego oraz liczba odwołań.
3. Liczba umów lub uzgodnień z bezpiecznymi krajami trzecimi na poziomie Unii lub państwa członkowskiego.

1.4. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

- nowego działania
- nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego¹⁸
- przedłużenia bieżącego działania
- połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

Zgodnie z art. 75 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej państwa członkowskie są zobowiązane do opracowania krajowych planów wdrażania na podstawie wspólnego planu wdrażania opracowanego przez Komisję. Komisja musi ściśle monitorować realizację krajowych planów wdrażania. Po rozpoczęciu stosowania postanowień paktu w czerwcu 2026 r. Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu będzie monitorować stosowanie wspólnego europejskiego systemu azylowego pod względem operacyjnym i technicznym zgodnie z art. 14 rozporządzenia 2021/2303 ustanawiającego EUAA. Część monitorowania przez EUAA będzie dotyczyła stosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego. Ponadto sprawozdania roczne, które Komisja musi przyjmować na podstawie art. 9 rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją, muszą zawierać wyniki monitorowania EUAA. Komisja musi uwzględnić te różne elementy w ocenie, czy państwa członkowskie znajdują się pod presją migracyjną, są zagrożone taką presją lub stoją w obliczu znaczącej sytuacji migracyjnej, a także przy ustalaniu, czy w danym państwie członkowskim występują niedociągnięcia systemowe, które mogłyby mieć poważne negatywne konsekwencje dla funkcjonowania systemu dublińskiego.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tej sekcji „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Przyczyny działania na poziomie unijnym (*ex ante*): koncepcja bezpiecznego kraju trzeciego i procedura azylowa są regulowane prawem UE w rozporządzeniu (UE) 2024/1348 w sprawie procedury azylowej. Bez działań na szczeblu UE państwa

¹⁸ O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

członkowskie nadal stosowałyby koncepcję bezpiecznego kraju trzeciego w sposób fragmentaryczny, co prowadziłoby do niespójności w interpretacji prawnej i pod względem gwarancji proceduralnych. Rozbieżne podejścia krajowe doprowadziłyby do braku pewności prawa, zwiększyłyby ryzyko sporów i negatywnie wpłynęłyby na jednolite stosowanie przepisów w dziedzinie azylu w całej Unii. Brak skoordynowanych działań utrudniłby również sprawiedliwy podział obciążeń między państwami członkowskimi i osłabiłby zdolność UE do skutecznej współpracy z państwami trzecimi w kwestiach migracji. Dzięki działaniom podejmowanym na szczeblu UE niniejszy wniosek przyczynia się do harmonizacji, zagwarantowania pewności prawa i zapewnienia gwarancji proceduralnych, a jednocześnie umożliwia państwom członkowskim większą elastyczność we wdrażaniu koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego w sposób prawnie uzasadniony i skuteczny pod względem operacyjnym.

Oczekiwana wygenerowana unijna wartość dodana (*ex post*): niniejszy wniosek, po wdrożeniu, zwiększy pewność prawa i skuteczność procedur przez zapewnienie spójnego stosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego przez wszystkie państwa członkowskie. Usunięcie automatycznego skutku zawieszającego odwołań przyczyni się do zmniejszenia opóźnień w podejmowaniu decyzji azylowych i umożliwi szybsze rozpatrywanie niedopuszczalnych wniosków, przy jednoczesnym utrzymaniu dostępu do skutecznych środków odwoławczych.

Wniosek spowoduje również zacieśnienie współpracy z państwami trzecimi przez ustanowienie jasnych ram prawnych dotyczących stosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego, niezależnie od istnienia związku między osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową a państwem trzecim, pod warunkiem zawarcia odpowiednich umów lub uzgodnień. Klauzula przejrzystości umożliwi ponadto Komisji monitorowanie zgodności umów lub uzgodnień z rozporządzeniem w sprawie procedury azylowej i zapewni tym samym ochronę wiarygodności UE w partnerstwach w dziedzinie migracji.

Na szczeblu UE monitorowanie prowadzone przez EUAA i Komisję zagwarantuje, że państwa członkowskie będą stosować zmienione przepisy dotyczące koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego w pełni zgodnie z prawami podstawowymi oraz gwarancjami proceduralnymi. Chociaż we wniosku ograniczono automatyczny skutek zawieszający odwołań, zachowuje on niezbędną ochronę prawną, gdyż wymaga zawieszenia decyzji nakazujących powrót na pierwszym etapie odwołania, jeżeli istnieje ryzyko naruszenia zasady *non-refoulement*. Środki te zapewniają równowagę między efektywnością a sprawiedliwością i gwarantują utrzymanie skuteczności, przewidywalności i zgodności unijnego systemu azylowego z międzynarodowymi zobowiązaniami w dziedzinie praw człowieka.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Stosowanie koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego różni się w poszczególnych państwach członkowskich i nie jest praktykowane we wszystkich z nich, co utrudnia dokonywanie porównań. Komisja przyjęła całościowe podejście do przeglądu koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego. Przeanalizowano, czy prawo międzynarodowe (konwencja genewska z 1951 r. i europejska konwencja praw człowieka z 1950 r.) dopuszcza dalsze zmiany warunków stosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego oraz związanych z nią gwarancji prawnych w celu ułatwienia jej stosowania w państwach członkowskich. Komisja wzięła również pod uwagę przedstawione na różnych forach doświadczenia i wyzwania państw

członkowskich związane ze stosowaniem koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego oraz oceniła, czy kwestie te zostały już rozwiązane w wyniku zmian wprowadzonych rozporządzeniem w sprawie procedury azylowej, czy też nadal istnieją luki. Komisja przeanalizowała również odpowiednie orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości UE i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

Niniejszy wniosek opracowano na podstawie rozporządzenia w sprawie procedury azylowej, którym wprowadzono szereg zmian do przepisów dotyczących koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego, i tym samym stanowi część paktu o migracji i azylu przyjętego w maju 2024 r., na który przewidziano już finansowanie. Niniejszy wniosek nie pociąga ze sobą obciążenia finansowego ani administracyjnego dla Unii. Nie ma zatem żadnego wpływu na budżet Unii. Stosowanie koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego nie jest nowością dla państw członkowskich. Państwa członkowskie będą mogły wykorzystać środki przydzielone w ramach swoich programów krajowych z istniejącego Funduszu Azylu, Migracji i Integracji na wsparcie wszelkich inwestycji niezbędnych do stosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego. EUAA, w ramach swoich mandatów, może wspierać państwa członkowskie w tym samym celu z wykorzystaniem swojego personelu.

1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym możliwości przegrupowania środków

Nie dotyczy

1.6. Czas trwania wniosku/inicjatywy i jego/jej wpływu finansowego

Ograniczony czas trwania

- ze skutkiem od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- czas trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

Nieograniczony czas trwania

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowana(-e) metoda(-y) wykonania budżetu¹⁹

Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

- w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
- przez agencje wykonawcze

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie pośrednie przez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym
- organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (wyszczególnić)
- Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu
- organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego
- podmiotom prawa publicznego
- podmiotom prawa prywatnego realizującym misję publiczną w zakresie, w jakim są im zapewnione odpowiednie gwarancje finansowe
- podmiotom prawa prywatnego państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego i zapewniono odpowiednie gwarancje finansowe
- podmiotom lub osobom, którym powierzono realizację określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym
- podmiotom mającym siedzibę w państwie członkowskim, podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego lub prawu Unii i kwalifikującym się, zgodnie z przepisami sektorowymi, do powierzenia im wykonywania środków finansowych Unii lub gwarancji budżetowych, w zakresie, w jakim podmioty te są kontrolowane przez podmioty prawa publicznego lub podmioty prawa

¹⁹ Szczegóły dotyczące metod wykonania budżetu oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na stronie BUDGpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>.

prywatnego realizujące misję publiczną, a także posiadają odpowiednie gwarancje finansowe w formie odpowiedzialności solidarnej organów kontrolnych lub równoważne gwarancje finansowe, które mogą być ograniczone, w odniesieniu do każdego działania, do maksymalnej kwoty wsparcia Unii.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Zgodnie z art. 75 rozporządzenia (UE) 2024/1348 w sprawie procedury azylowej państwa członkowskie muszą opracować krajowe plany wdrażania na podstawie wspólnego planu wdrażania określonego przez Komisję, która będzie ściśle monitorować ich wdrażanie. Po rozpoczęciu stosowania postanowień paktu w czerwcu 2026 r. EUAA będzie nadzorować stosowanie wspólnego europejskiego systemu azylowego pod względem operacyjnym i technicznym zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2021/2303 ustanawiającego EUAA, w tym wdrażanie koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego.

Roczne sprawozdania Komisji, o których mowa w art. 9 rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją, będą zawierać wyniki monitorowania prowadzonego przez EUAA, które obejmują ocenę tego, czy państwa członkowskie znajdują się pod presją migracyjną lub występują w nich niedociągnięcia systemowe mogące wpłynąć na funkcjonowanie systemu dublińskiego, w tym w związku ze stosowaniem koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego. Dodana klauzula przejrzystości umożliwi Komisji monitorowanie umów i uzgodnień z państwami trzecimi w świetle wymogów określonych w rozporządzeniu w sprawie procedury azylowej.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla proponowanych metod wykonania budżetu, mechanizmów finansowania wykonania, sposobów dokonywania płatności i strategii kontroli

Nie dotyczy

2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia

Jednym z zagrożeń związanych z wnioskiem jest możliwość zawierania przez państwa członkowskie umów lub uzgodnień z państwami trzecimi, które nie spełniają wymaganych norm. Aby ograniczyć to ryzyko, wprowadzono klauzulę przejrzystości, zgodnie z którą państwa członkowskie muszą informować Komisję i inne państwa członkowskie przed zawarciem umów lub uzgodnień.

2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)

Nie dotyczy

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Nie dotyczy

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

Sekcja 3 nie ma zastosowania ze względu na brak skutków finansowych lub kadrowych.

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej

3.2.1.1. Środki z uchwalonego budżetu

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych		Numer					
			Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓŁEM WRF 2021–2027
			2024	2025	2026	2027	
OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płatności	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki na DZIAŁ <....> wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płatności	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Dział wieloletnich ram finansowych		7	„Wydatki administracyjne” ²⁰				
Dyrekcja Generalna: <.....>			Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021– 2027
• Zasoby ludzkie			0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
• Pozostałe wydatki administracyjne			0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

²⁰

Niezbędne środki należy określić na podstawie danych dotyczących średnich rocznych kosztów, dostępnych na odpowiedniej stronie internetowej BUDGpedia.

OGÓŁEM Dyrekcja Generalna <....>	Środki	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
---	--------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Dyrekcja Generalna: <.....>	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021– 2027
• Zasoby ludzkie	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
• Pozostałe wydatki administracyjne	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna <....>	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
--	--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021– 2027
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 7	Środki na zobowiązania	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
wieloletnich ram finansowych	Środki na płatności	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

3.2.1.2. Środki z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	
---	-------	--

Dyrekcja Generalna: <.....>	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021–2027
Środki operacyjne					

Linia budżetowa	Środki na zobowiązania	(1a)						0,000
	Środki na płatności	(2a)						0,000
Linia budżetowa	Środki na zobowiązania	(1b)						0,000
	Środki na płatności	(2b)						0,000
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy²¹								
Linia budżetowa		(3)						0,000
OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej <.....>	Środki na zobowiązania	=1 a+1b+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płatności	=2 a+2b+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Tabela obowiązkowa:

			Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓŁEM WRF 2021–2027
			2024	2025	2026	2027	
OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płatności	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki na DZIAŁ <....> wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płatności	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Tabela obowiązkowa

	Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓŁEM WRF
--	-----	-----	-----	-----	-------------------

²¹ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

			2024	2025	2026	2027	2021–2027
OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płatności	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki na DZIAŁ <...> wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płatności	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

			Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021– 2027
• OGÓŁEM środki operacyjne (wszystkie działy operacyjne)	Środki na zobowiązania	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płatności	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy (wszystkie działy operacyjne)		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 6 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płatności	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”²²
---	----------	---

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dyrekcja Generalna: <.....>	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021– 2027
• Zasoby ludzkie	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
• Pozostałe wydatki administracyjne	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna <....> Środki	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Dyrekcja Generalna: <.....>	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021– 2027
• Zasoby ludzkie	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
• Pozostałe wydatki administracyjne	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna <....> Środki	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
--	--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021– 2027
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 7 Środki zobowiązania na	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

²²

Niezbędne środki należy określić na podstawie danych dotyczących średnich rocznych kosztów, dostępnych na odpowiedniej stronie internetowej BUDGpedia.

wieloletnich ram finansowych	Środki na płatności	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
------------------------------	---------------------	-------	-------	-------	-------	-------

3.2.2. Szacowany produkt finansowany ze środków operacyjnych (nie wypełniać w przypadku agencji zdecentralizowanych)

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			Rok 2024		Rok 2025		Rok 2026		Rok 2027		Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. sekcja 1.6)						OGÓLEM		
	PRODUKT																		
	Rodzaj ²³	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ²⁴ ...																			
- Produkt																			
- Produkt																			
- Produkt																			
Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa																			
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																			
- Produkt																			
Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa																			

²³ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które mają zostać zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

²⁴ Zgodnie z opisem w sekcji 1.3.2. „Cel(e) szczegółowy(-e)”.

OGÓLEM																
--------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej

3.2.3.1. Środki z uchwalonego budżetu

ZATWIERDZONE ŚRODKI	Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓLEM 2021–2027
	2024	2025	2026	2027	
DZIAŁ 7					
Zasoby ludzkie	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Pozostałe wydatki administracyjne	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma częściowa DZIAŁ 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Poza DZIAŁEM 7					
Zasoby ludzkie	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma częściowa poza DZIAŁEM 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓLEM					
	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

3.2.3.3. Ogółem środki

OGÓLEM ZATWIERDZONE ŚRODKI + ZEWNĘTRZNE DOCHODY PRZEZNACZONE NA OKREŚLONY CEL	Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓLEM 2021–2027
	2024	2025	2026	2027	
DZIAŁ 7					
Zasoby ludzkie	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Pozostałe wydatki administracyjne	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma częściowa DZIAŁ 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Poza DZIAŁEM 7					
Zasoby ludzkie	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma częściowa poza DZIAŁEM 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓLEM					
	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte ze środków dyirekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyirekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyirekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

3.2.4. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej

3.2.4.1. Finansowane z uchwalonego budżetu

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy (EPC)²⁵

ZATWIERDZONE ŚRODKI		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)					
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)		0	0	0	0
20 01 02 03 (w delegaturach UE)		0	0	0	0
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)		0	0	0	0
01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe)		0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić)		0	0	0	0
• Personel zewnętrzny (w EPC)					
20 02 01 (CA, SNE z globalnej koperty finansowej)		0	0	0	0
20 02 03 (CA, LA, SNE i JPD w delegaturach UE)		0	0	0	0
Linia budżetowa na wsparcie adm. [XX.01.YY.YY]	- w centrali	0	0	0	0
	- w delegaturach UE	0	0	0	0
01 01 01 02 (CA, SNE – pośrednie badania naukowe)		0	0	0	0
01 01 01 12 (CA, SNE – bezpośrednie badania naukowe)		0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić) – dział 7		0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić) – poza działem 7		0	0	0	0
OGÓLEM		0	0	0	0

3.2.4.2. Finansowane z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel

ZEWNĘTRZNE DOCHODY PRZEZNACZONE NA OKREŚLONY CEL		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)					
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)		0	0	0	0
20 01 02 03 (w delegaturach UE)		0	0	0	0
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)		0	0	0	0
01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe)		0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić)		0	0	0	0
• Personel zewnętrzny (w EPC)					
20 02 01 (CA, SNE z globalnej koperty finansowej)		0	0	0	0
20 02 03 (CA, LA, SNE i JPD w delegaturach UE)		0	0	0	0
Linia budżetowa na wsparcie adm. [XX.01.YY.YY]	- w centrali	0	0	0	0
	- w delegaturach UE	0	0	0	0
01 01 01 02 (CA, SNE – pośrednie badania naukowe)		0	0	0	0
01 01 01 12 (CA, SNE – bezpośrednie badania naukowe)		0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić) – dział 7		0	0	0	0

²⁵

Proszę określić w tabeli poniżej, ile EPC w ramach wskazanej liczby jest już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub może zostać przesuniętych w ramach Państwa dyrekcji generalnej oraz jakie są Państwa potrzeby netto.

Inna linia budżetowa (określić) – poza działem 7	0	0	0	0
OGÓLEM	0	0	0	0

3.2.4.3. Zapotrzebowanie na zasoby ludzkie ogółem

OGÓLEM ZATWIERDZONE ŚRODKI + ZEWNETRZNE DOCHODY PRZEZNACZONE NA OKREŚLONY CEL	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)				
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	0	0	0	0
20 01 02 03 (w delegaturach UE)	0	0	0	0
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)	0	0	0	0
01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe)	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić)	0	0	0	0
• Personel zewnętrzny (w EPC)				
20 02 01 (CA, SNE z globalnej koperty finansowej)	0	0	0	0
20 02 03 (CA, LA, SNE i JPD w delegaturach UE)	0	0	0	0
Linia budżetowa na wsparcie adm. [XX.01.YY.YY]	- w centrali	0	0	0
	- w delegaturach UE	0	0	0
01 01 01 02 (CA, SNE – pośrednie badania naukowe)	0	0	0	0
01 01 01 12 (CA, SNE – bezpośrednie badania naukowe)	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić) – dział 7	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić) – poza działem 7	0	0	0	0
OGÓLEM	0	0	0	0

Z uwagi na ogólną napiętą sytuację w ramach działu 7, zarówno pod względem personelu, jak i poziomu środków, potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte przez personel dyrekcji generalnej już przydzielony na zarządzanie tym działaniem lub przesunięty w ramach dyrekcji generalnej lub innych służb Komisji.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	
Personel zewnętrzny	

3.2.5. Przegląd szacowanego wpływu na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi

Obowiązkowo w tabeli poniżej: szacowany wpływ wniosku/inicjatywy na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi.

W wyjątkowych przypadkach, jeżeli wymaga tego realizacja wniosku/inicjatywy, we wskazanym wierszu należy podać środki z działu 7.

Środki z działów 1–6 należy podać w wierszu „Wydatki na IT wynikające z realizacji polityki tytułem programów operacyjnych”. Wydatki te odnoszą się do budżetu operacyjnego na ponowne wykorzystanie / zakup / rozwój platform / narzędzi informatycznych bezpośrednio związanych z realizacją inicjatywy oraz powiązanych z nimi inwestycji (np. licencje, badania, przechowywanie danych).

Informacje podane w tej tabeli powinny zgadzać się z informacjami przedstawionymi w sekcji 4 „Wymiar cyfrowy”.

OGÓLEM środki na IT i technologie cyfrowe	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓLE M WRF 2021– 2027
DZIAŁ 7					
Wydatki na IT (ponoszone przez organizację)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma częściowa DZIAŁ 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Poza DZIAŁEM 7					
Wydatki na IT wynikające z realizacji polityki tytułem programów operacyjnych	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma częściowa poza DZIAŁEM 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓLEM	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

3.2.6. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

Wniosek/inicjatywa:

- może zostać w pełni sfinansowany(-a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF)

Nie dotyczy

- wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków z odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF

Nie dotyczy

- wymaga rewizji WRF

Nie dotyczy

3.2.7. Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek/inicjatywa:

- nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Ogółem
Określić organ współfinansujący					
OGÓLEM środki objęte współfinansowaniem					

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - wpływ na zasoby własne
 - wpływ na dochody inne
 - należy wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ²⁶			
		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027
Artykuł ...					

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

Nie dotyczy

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

Nie dotyczy

4. WYMIAR CYFROWY

Nie dotyczy Wniosek stanowi ukierunkowaną zmianę rozporządzenia w sprawie procedury azylowej, które jest częścią paktu. Wszystkie elementy cyfrowe znajdują się w pakcie, a nie tutaj.

4.1. Wymogi cyfrowe

Nie dotyczy

4.2. Dane

Nie dotyczy

4.3. Rozwiązania cyfrowe

Nie dotyczy

4.4. Ocena interoperacyjności

Nie dotyczy

²⁶ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (należności celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.

4.5. Środki wspierające cyfrowe wdrażanie

Nie dotyczy